

Fullførte verdens lengste renn

Johanne Oxlund Gjerstad brøt en mental og fysisk barriere da hun gikk godt og vel 200 kilometer på ski på 13 timer og 4 minutter.

Tannlegen fra Toppelbukt i Kvæ-
nangsbotn var en av de som fikk
smake på den mestringsfølelsen
det er å gå så langt på ski. Johanne som
i hele sin aktive karriere har konkurrert
for Burfjord idrettslag, var både spent
og forventningsfull da hun reiste til
Jokkmokk i Sverige for å delta i Nor-
denskioldsløppet, som er verdens leng-
ste skirenn. Det ble arrangert på 1800-
tallet og var tilbake på terminlista i år.
Oxlund Gjerstad var blant de 400 delta-
kerne som fikk plass i startfeltet som la
i vei på morgenkvisten. Spenningen
var til å ta og føle på.

– Det var mange spenningsmoment
dagen før rennet og ikke minst etter at
jeg hadde stått opp midt på natta for
å gjøre unna de siste forberedelsene.
Jeg var naturligvis mest spent på hvor-
dan hodet og kroppen ville takle den
ekstreme påkjenningen det er å gå en
distanse som er mer enn dobbel så lang
som Vasaløppet. Jeg var forberedt på at
det i perioder ville bli tøft og at jeg ikke
kom meg gjennom dette uten at jeg
tålte smerte. Derfor var jeg innstilt på at
jeg hadde noen krevende timer foran
meg da startskuddet smalt, sa Johanne.

KOM STERKT TILBAKE • 27-åringen
figurerte jevnlig på resultatlistene
i tenårene. Hun var i den perioden en
del av det gode Burfjord-miljøet. Det
ble mindre trening på Gjerstad etter at
hun var ferdig på gymnaset og tok fatt
på tannlegestudiene. Hun fikk erfare at

Vadsø-tannlegen Johanne Oxlund Gjerstad imponerte stort da hun fullførte det 200-kilometer lange Nordenskiöldsløppet på 13 timer.

studiene krevde sitt. Motivasjonen for
å trene eller konkurrere var heller ikke
den samme etter at hun flyttet sørover
for å skaffe seg utdanning. Johanne
hadde oppmerksomheten rettet mot
helt andre ting frem til hun i fjor høst
fikk seg tannlegejobb i Vadsø og etter
hvert ble en del av skilmiljøet i østfyl-
ket.

– Jeg fikk tilbake skigleden og ble
motivert til å trene regelmessig. Både
på egen hånd og sammen med de jeg er
trener for i Polarstjernen. Jeg har prøvd
å utnytte de fine forholdene i Vadsø og
Varanger, sa Johanne da vi tok en prat
med henne etter kraftanstrengelsen
i Nord-Sverige. Johanne hadde grunn
til å være både glad og lettet etter at
hun hadde fullført det som de fleste
føler er en umenneskelig distanse. For
brorparten er Vasaløppet på ni mil en

fjern tanke. Den lokale sliteren skulle
gå et renn som var hele 130 kilometer
lengre.

HOLDT STOR FART • Langt flere høy-
demeter hadde det også ettersom det
var nærmere 1 500 i den kategorien
som skulle forseres før den blide mil-
slukeren var tilbake i Jokkmokk hvor
lokalbefolkningen hadde troppet opp
for å heie. Johanne forteller at det var
en lettelse å få beskjed om at det var
meldt klart og fint vær på løpsdagen.
De få minusgradene gjorde de første ti-
mene litt enklere for henne og konkur-
rentene. Det skarpe føret førte til at det
gikk betydelig fortere de sju-åtte første
milene enn hun hadde forestilt seg
kvelden i forveien.

– Hvilke tanker gjorde du deg rett etter start da det var 220 kilometer igjen av rennet?

– Jeg prøvde å tenke minst mulig på hvor mange kilometer og mil jeg hadde foran meg. Det handlet om å bearbeide det som eventuelt var av negative tanker. Jeg visste at jeg var helt avhengig av å ha en positiv inngang til dette dersom det skulle være mulig å komme seg til mål for egen maskin. Mitt primære mål var å fullføre. Det var hverken ønskelig eller mulig å sette seg et tidsmål ettersom jeg ikke hadde noen erfaring med et så langt løp. Jeg hadde ingen mulighet for å forestille meg hvordan dagen kom til å bli, sa sliteren.

TO TUNGE PERIODER • Johanna Oxlund Gjerstad var ekstremt godt fornøyd med at hun klarte å gjennomføre de litt over 20 milene på godt og vel 13 timer. Det indikerer at det har gått fort

med langrennsløperen som i utgangspunktet skulle gå 220 kilometer. Mildværet i Jokkmokk satte en stopper for det. I vinter har det i slutten av mars og starten av april ikke vært så varmt i det området på over 70 år. Det førte til at isen gikk på flere av innsjøene som skulle benyttes under rennet. Dermed måtte den opprinnelige traseen endres. Johanne er full av lovord om den jobben som arrangørene av Nordenskioldsløppet gjorde.

– Det ble mildt og varmt utover dagen. Det førte til at det ble vått i sporet og betydelig tyngre enn det som var tilfelle i morgentimene. Jeg fikk meg en skikkelig nedtur etter at 110 kilometer var unnagjort. Der og da var det vondt å tenke på at jeg fortsatt hadde nesten ti mil igjen før jeg var ferdig med slitet. Men jeg kviknet heldigvis til igjen. Seks mil senere kom nedtur nummer to da jeg passerte målområdet og kunne kon-

statere at det var løpere som var ferdige for dagen selv om jeg hadde fire mil igjen. Den terskelen klarte jeg heldigvis også å komme meg over, sier den blide og populære Vadsø-tannlegen.

Johanne er motivert for å gjøre en god treningsjobb inn mot neste år. Hun ble ikke mer skremt enn at det kan bli aktuelt å gi seg i kast med nye slike utfordringer. Men hun er usikker på om det frister med flere starter i den monotone Jokkmokk-naturen. Det vil uansett ta noen uker og måneder før hodet og kroppen er klar for å gå så til de grader ned i kjelleren som hun gjorde i langløpsdebuten. Johanne har bevist overfor seg selv at det meste er mulig dersom pågangsmotet og viljestyrken er stor nok.

*Tekst: Svein Halvor Moe
Foto: Meråker Media*